

ВІСТІ КРАСНОГРАДЩИНИ

Газета виходить із 22 березня 1919 року

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Медіапростір «Вісті Красноградщини»

П'ятниця,
07 липня
2023 року
№ 27
(14881)

Рекомендована ціна —
10,00 грн

Запали свою зірку

Обдаровані діти
вперше отримали
грошову винагороду

3 с.

Прощавай, школо!

Світлини цьогорічних
випускників закладів
освіти Красноградської
громади

4-5 с.

Чи збереже місто свою нинішню назву

6 с.

«Це велика честь — захищати рідну землю»

Саме так вважає наш земляк із Наталиного, військовий Іван Максимич

Перша зустріч з героєм цієї розповіді відбулася під час випускного доньки. Короткий діалог, родинна світлина на згадку і домовленість про зустріч найближчої суботи. Тож сидимо в тіні дерев місцевого парку і спілкуємося з Іваном Івановичем про довоєнне життя, повномасштабне вторгнення РФ, військові будні й непохитну віру.

«РОБОТИ НЕ БОЮСЯ»

Чоловік родом зі Львівської області. У 1992 році служив в армії на Дніпропетровщині. Свою долю знайшов у Наталиному. Із дружиною Світланою виростили старшого сина Олександра (зараз на фронті) і доньку Анну. Чималий період Іван пропрацював у ХВБР. Останніми роками — в УГВ-сервісі. Помічник бурильника, бурильник.

— Я роботи не боюся. Мене робота боїться (усміхається). Якщо за щось беруся, то обов'язково завершу справу, — зізнається військовослужбовець. — У той день, коли почалася війна, я мусив їхати на вахту. Пробув там 14 днів. Бурова стояла, тож просто сторожували об'єкт. Повернувся додому й відразу зібрав речі. Добре усвідлював, що маю стати на захист рідного краю, України, усього, що мене оточує і що я люблю. У неділю з'їздили в Ново-московськ, скупилися. У нас тоді вже був дефіцит усього. Маленькому онучку накупили памперсів, запаслися продуктами для сім'ї. По приїзду пішов у військкомат і мене мобілізували в тероборону. Так став військовим з позивним «Макс». Спочатку на території області відбулися навчання.

«І ПОЧАЛОСЯ»

Одразу після проходження військової підготовки бійців відправили на фронт. Іван з побратимами спочатку визволяли від рашистської навали Харківщину.

— Нас вивезли в поле, — згадує мій співрозмовник. — Посадка тягнеться майже два з половиною кілометри. Ми — це зовсім не обстріляні — і вони, по різні боки лісоосуги. І почалося. Три місяці я мирних людей не бачив. На по-

чатках велика проблема була і з їжею. Але це не біда. Ми все пережили. Зараз волонтери приїжджають. Харчів вистачає. Одяг є. Усе є. Багато різної випічки передавали зі Львова. Це поживна їжа, без крему, тривалого зберігання. Так виручала нас. У мене збереглися малюнки вихованців львівського дитячого садочка. Їх там було багато. Передивляюся, їси, плачеш і водночас добре усвідомлюєш, чому ти тут знаходишся, що робиш. Ці емоції неможливо передати.

...Раділи, коли вигнали російських окупантів з Харківської області. Далі були запеклі бої у Бахмутському напрямку. Досить щільні артилерійські обстріли. Якоюсь навіть «засікали»: упродовж однієї години на позицію лягло 120 мін. Бувало, за добу 3-4 таких заходи. Ворог знає наше розташування. Він перед нами за 600-800 метрів. Кожного другого дня піднімається гелікоптер, б'є ракетами. А ми тримаємо цю посадку. Її прострілюють, але далі не йдуть. Своє бойове завдання виконуємо на тисячу відсотків. Здається, виживаємо якимось дивом...

ФОРТЕЦЯ БАХМУТ

Це місто стало символом запеклих битв. У Бахмуті підрозділ «Макса» зайшов на початку квітня цього року. У міських боях їхнім завданням було займати позиції і утримувати їх.

Захисник згадає один з епізодів.

— Це сталося в самому центрі Бахмута. Поруч церква, школа. Бої ідуть просто жаливі. Навкруги справжнє сінське пекло. На Великдень, 16 квітня, трапився такий випадок. У будинок, де розта-

шовувалася наша кулеметна точка, влітає міна. Хвостовик з лопастями: усе крутиться, усе вертеться... Це був дуже страшний момент, але водночас і найщасливіший. Обійшлося без вибуху. Усі залишилися неушкодженими. Думаю, що найкраще опанувати себе, втримати рівновагу допомагають молитви. Батьки мені дали зброю проти зла — молитву і віру, любов до ближнього і насамперед до Господа Бога.

Я молюся, щоб хлопці залишилися живими. Бо це як мої діти. Моєму синові — 28. Я усіх прошу і закликаю: «Перестаньте спілкуватися мовою сатани. Матюки — це не наше, не українське. Це їхнє — кацапське. Тільки молитвою і вірою ми можемо врятуватися на цьому світі, переконаний мій співрозмовник. Наприкінці квітня він з важкою контузєю потрапив до шпиталю. Нестерпний біль і тряска. Місяць під крапельницями. Зараз чоловік ще перебуває на реабілітації.

ЧОМУ СТАВ ДОБРОВОЛЬЦЕМ?

— Я знав, що це мій святий обов'язок, — не роздумуючи ні хвилини відповідає Іван Іванович. Ворог прийшов на нашу землю. Це справжнє зло. Якщо на нас напали, то треба насамперед захищати свою родину, Батьківщину. Заряджаємо гринку, пишу маркером «За Ірпінь!», «За Бучу!».

УКРАЇНА ПЕРЕМОЖЕ

Багато крові, сліз і горя принесла співвітчизникам ця війна. Проте Іван Максимич щиро вірить у Перемогу України. Усім читачам газети він також зичить віри. «Буде віра — буде мир», — мовить оборонець.

Через кілька днів боєць знову відправиться на передову. А ми молитимемося за те, аби наші захисники якнайшвидше повернулися додому з Перемогою.

Світлана КАСЬЯНОВА
Фото з архіву
Івана Максимича

Харківська область має повертатися на економічну та промислову мапи

Про це йшлося на нараді з представниками бізнесу Харківщини. У зібранні взяли участь Перший віцепрем'єр-міністр України — Міністр економіки України Юлія Свириденко та начальник ХОВА Олег Синегубов.

Як зазначила Юлія Свириденко, нині в Україні діє урядовий проєкт «єРобота», який передбачає надання грантів для започаткування бізнесу, розвитку підприємства та навчання. Також він стимулює створення нових робочих місць. Зокрема, Харківська область активно залучена до цього проєкту. Крім того, у межах ініціативи, яку реалізує Програма USAID «Конкурентоспроможна економіка України», сьогодні з'явилася можливість отримати гранти для малих і середніх підприємств. За цією програмою реалізується майже 25 грантів.

«20 тисяч об'єктів пошкоджені або знищені через російську збройну агресію на Харківщині. Однак попри обстріли, небезпечні виклики харків'яни відновлюють своє місто та область, а підприємці працюють. Лише за перший квартал цього року в області з'явилося майже 4 тисячі нових фізичних осіб — підприємців. І я впевнена, що завдяки підтримці Уряду, їх буде ще більше», — розповіла Перший віцепрем'єр-міністр України — Міністр економіки України.

Юлія Свириденко наголосила, що частина підприємств з Харківщини відновила роботу в інших регіонах. Завдяки програмі з релокації 178 бізнесів відкрили свої двері у нових містах.

«Насамперед хочу подякувати за увагу, яка наразі приділяється нашій області. З місцевим бізнес-кластером ми обговорили нагальні проблеми і розглянули шляхи їх розв'язання. Нам дуже важливо, щоб Харківська область поверталася на економічну та промислову мапи», — підсумував Олег Синегубов.

kharkivoda.gov.ua